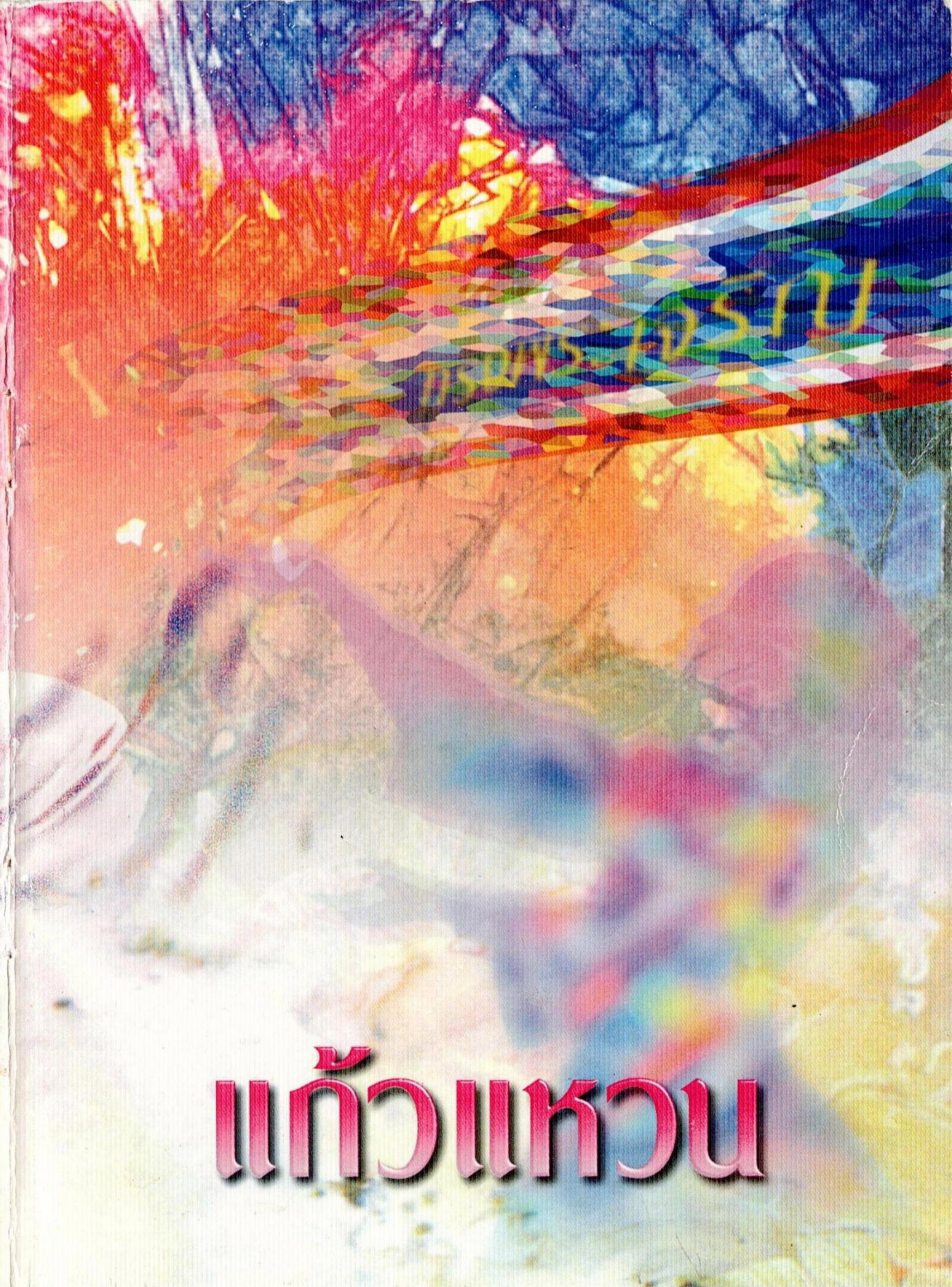

กรองพร
แก้วแหวน

บุญกุศลใดที่บังเกิดขึ้นจาก

วรรณกรรมเล่มน้อยนิดนี้

ขอพระราชทาน

น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวาย

สนองพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น

แด่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา

พุทธศักราช 2545

แก้วแหวน

โครงการพบกันครึ่งทาง

ขวัญ

☼ ☼ ☼

ศักดิ์ - ศรี

อันทรัพย์สิน ถิ่นฐาน ทั้งบ้านช่อง
อีกเงินทอง ไร่นา มหาศาล
เป็นสมบัติ ของตัว ได้ชั่วกาล
จะต้องผ่าน จากกัน เมื่อวันตาย
ล้วนความดี มีความสัตย์ สมบัติแท้
ถึงแก่ตัว กายดับ ไม่ลับหาย
จะสถิตย์ ติดแน่น แทนร่างกาย
ชนทั้งหลาย สรรเสริญ เจริญพร

อัญเชิญจาก
พระราชนิพนธ์ของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ 5

กำลังใจ

☼ ☼ ☼

เส้นทางสู่ความสำเร็จ

ท่านผู้รู้กล่าวว่า ผู้ที่ต้องการหาความสำเร็จในสิ่งที่ทำจะต้องมีความมุ่งมั่น ความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่นและมั่นใจตัวเอง ขอบข่ายของงาน การประสานงาน การมองโลกในแง่ดี เป้าหมายที่ชัดเจน แล้วก็อย่าลืมลงมือทำ ด้วย

มหาภัยชีวิต

ภัยที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตคือ ความคิดที่ลุ่มหลงงมงาย คนไม่รู้จริงมันเยอะคนพูดเก่งจึงได้เปรียบ คนถูกสุนัขกัดเป็นข่าว คนโทษแต่สุนัขไม่เคยโทษคนเลย ให้ความเป็นธรรมกับสุนัขบ้าง สุนัขกัดคนเพราะป้องกันตัวและป้องกันสิทธิของตัวเท่านั้น ถึงแม้ว่าสุนัขทั้งหลายพูดไม่ได้แต่ก็ร้องไห้เป็น

การปรับตัว

ถ้าต้องการปรับตัว**ต้องกล้าที่จะแตกต่างจากคนอื่น** คนที่ล้มเหลวคือคนที่ไม่ได้เตรียมป้องกันความสูญเสีย คนที่ล้มแล้วลุกขึ้นสู้ ย่อมต้องการความกล้าหาญยิ่งกว่าคนที่ยังไม่ได้เริ่มต้นและยังไม่เคยพบความล้มเหลว ทุกครั้งที่ได้รับคำปฏิเสธว่า **ไม่** หมายความว่าเรากำลังเข้าใจใกล้คำว่า **ตกลง** ยิ่งขึ้นทุกที

ทุกคนเก่งเหมือนๆ กัน แต่คนได้ที่ 1 นั้นก็เพราะเขาฝึก **ความเก่ง** ให้เก่งมากกว่าคนอื่นเท่านั้น

การลงทุนที่ไม่เคยขาดทุนเลย คือการลงทุนทำความดี การอธิบายถึงความดีโดยใช้ภาษาเป็นสื่อเท่าที่ภาษาของมนุษย์จะสามารถอำนวยให้ แต่ภาษาเป็นสิ่งที่มีขอบเขตจำกัด ไม่สามารถจะใช้อธิบายได้หมดทุกสิ่งทุกอย่าง การใช้ภาษาอธิบายการทำงานหรือความเป็นไปของ **ความดี** จึงทำได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น ไม่สามารถจะใช้อธิบายให้กระจ่างในทุกแง่ทุกมุมได้

พระพุทธศาสนาไม่ได้สอนว่าทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของคนขึ้นอยู่กับอดีตกรรมเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับกรรมที่ทำใหม่หรือปัจจุบันกรรมเป็นส่วนใหญ่ด้วย

คนส่วนใหญ่มัก **ชอบนอน** บางคนสามารถนอนได้จนหมดวัน จึงมีบางคนไม่เคยตื่นขึ้นมามองชีวิตของตนหรือคนรอบข้างได้ทันเวลาเลย

เป็นความคิดที่ไร้สาระอย่างยิ่งที่คิดว่า **ไม่มีเวลา** ทุกคนมีเวลา 24 ชม. เท่ากัน เพียงแต่บางคนมีความสามารถใช้เวลาที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าคนอื่นเท่านั้น มองดูสิ่งที่ตัวเองมีแล้วนำเอาออกมาใช้

ตอนมีความสุขความสบายก็อย่าลืมนึกถึง – – – คนกวาดถนน กับ คนขนขยะ ด้วย

ในหนังสือเล่มนี้ เป็นการรวบรวมคำสอนบางส่วนของปูชนียบุคคลที่ได้เผยแผ่ความรู้ในทางโลกและทางธรรมจากเอกสารต่างๆ

การที่จะเห็นประโยชน์ในการศึกษาธรรมะนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างยาก อาจจะเป็นเหตุสืบเนื่องมาจากสื่อการสอน หรือวิธีการเผยแผ่ ซึ่งบางครั้งก็ขาดสื่อในการจูงใจที่เหมาะสม จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้สอนกับผู้รับการสอน และน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ “คนรุ่นใหม่” ไม่ค่อยสนใจในการศึกษาและปฏิบัติธรรม

ผู้จัดทำ ได้นำแนวคิดของท่านทั้งหลาย ในส่วนที่เห็นว่าจะเป็นแรงจูงใจและเป็นสื่อให้ผู้ที่ยังไม่สนใจธรรมะให้เริ่มสนใจ และผู้ที่มีความสนใจบ้างแล้ว ให้สนใจที่จะค้นคว้าเพื่อศึกษาและปฏิบัติธรรมยิ่งๆ ขึ้น เพื่อสานต่อเจตนารมณ์ของท่านผู้รู้ต่อไป

ผลบุญกุศลที่เกิดจากการกระทำนี้ ขอจงเป็นพลวปัจจัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและยังมิได้เกี่ยวข้อง ทั้งในชาติที่ผ่านมา ปัจจุบันและอนาคตโดยทั่วกัน

คณะผู้จัดทำโครงการพบกันครึ่งทาง

สารบัญ

เก็บฝันมาฝาก

☼☼☼

รวยแค่ไหนถึงจะพอ?

คนบางคนมุ่งกอบโกยเพื่อเสริมสร้างความร่ำรวยเพียงแค่อยากได้ตัวเลขสูงๆ ในบัญชี เพราะด้วยความคิดว่าจะทำให้ตนมีอิสระ ไม่ต้องทำงานหนัก มีอิสระพอที่จะทำในสิ่งที่อยากทำ มีอิสระจากการต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ความรวยเปิดโอกาสให้เราสามารถนำเอาเวลาที่มีค่าจำกัดในโลกนี้ไปใช้กับสิ่งที่เราอยากจะทำ คือสามารถจับจ่ายใช้สอยได้อย่างอิสระเสรี และเงินก็คือกุญแจดอกสำคัญที่จะขจัดโซ่ตรวนแห่งความลำบากยากจนทั้งหลายแต่ว่า **ชีวิตคน** ต้องมีอะไรมากกว่าการมีเงินอีกด้วย

เราจะประสบความสำเร็จทางการเงินเพียงใดก็ไม่ควรละเลยครอบครัว สุขภาพร่างกาย และเพื่อนฝูง

ถ้าอยากรวย - - -

จงเตรียมตัวเตรียมใจไว้ว่า บนเส้นทางการสร้างฐานะร่ำรวยนั้นจะต้องพบกับความกลัว ความล้มเหลวและความเหน็ดเหนื่อยอย่างแสนสาหัสทีเดียว และเมื่อร่ำรวยแล้วก็ต้องเตรียมตัวเตรียมใจไว้อีกด้วยว่าจะเป็น**นายของเงิน** หรือ **ยอมให้เงินเป็นนาย**

เงิน เงิน เงิน

ปราชญ์ฝรั่งว่า เงินเป็นบ่าวที่ดีแต่เป็นนายที่เลว เมื่อไรคนปล่อยให้เงินเป็นนาย คนก็จะเสียความเป็นคน

ปราชญ์ไทยว่า เงินเป็นของบาดจิต ทำให้แตกญาติขาดมิตร ฆ่าฟันทำลายกันก็เพราะเงิน

ปราชญ์อินเดียว่า ไม่มีอะไรจะให้ความลำบากยิ่งกว่าเงิน หาก็ลำบาก เก็บก็ลำบาก ใช้ก็ลำบาก

หลักการใช้เงิน

คนส่วนใหญ่ใช้เงินไม่เป็น เขาคิดได้เพียงเก็บเงิน - - แล้วก็ซื้อ เก็บเงิน - - - แล้วก็ซื้อ แต่บางคนแย่กว่านี้อีกคือ - - ซื้ออย่างเดียว

หลักการใช้เงินง่าย ๆ คืออย่านำตัวเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่นหรือยอมใจอ่อนต่อความเย้ายวนจากเงินที่ได้ง่ายๆ ของ

สถาบันการเงินต่างๆ ขอให้เป้าหมายความมั่นคงทางการเงินเป็นความคิดของเราเอง ไม่ใช่เป็นเป้าหมายของสถาบันการเงินที่ให้กู้ยืม

การกู้ยืมจะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อเงินที่กู้มานั้นนำไปใช้อย่างมีคุณภาพ โดยการนำไปสร้างรายได้สูงกว่าต้นทุนของเงินจำนวนนั้น การหาเงินที่ง่ายที่สุดก็คือไม่จ่ายเงินนั้นออกไป และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินอย่างไม่มีคุณภาพก็เป็นการสูญเสียรายได้ที่ควรจะได้อย่างหนึ่ง

กฎเหล็กที่จะกลายเป็นกฎทองคำ

1. จ่ายใช้หนี้ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. ใช้ชีวิตอย่างประหยัด
3. เก็บเงินออมไว้สำหรับฉุกเฉิน

คนจะรวยไม่จำเป็นต้องใช้ปาฏิหารย์ เพียงรู้จักใช้เงินของตัวเองให้ดีกว่าเดิมก็สามารถรวยได้ หรือเลิกใช้ทัศนคติใช้ก่อน – – จ่ายทีหลัง ก็รวยได้ระดับหนึ่งแล้ว

ไม่มีวิธีไหนอีกแล้วที่คนจะเป็นหนี้ได้ง่ายยิ่งกว่าการใช้บัตรเครดิต หลักการใช้บัตรเครดิตให้เกิดผลดีมากที่สุดก็คือใช้ให้น้อยครั้งที่สุด และจะใช้ต่อเมื่อมีความได้เปรียบชัดเจนในการใช้เท่านั้น

ดังนั้นหลักการใช้บัตรเครดิตที่ดีก็คือ **อย่าพกพาโดยไม่จำเป็น**

การใช้เวลาในยามว่าง

เวลาของแต่ละคนมีมูลค่าในตัวของมันเอง ทุกคนมีเวลา 24 ชม. เท่ากัน แต่ละคนมีทางเลือกว่าจะใช้เวลาเพื่อเป้าหมายส่วนตัว เป้าหมายทางการเงินให้ดีที่สุด หรือใช้เวลาไปอย่างสูญเปล่า

ทุกวันนี้ ทีวี เป็นสิ่งที่ดึงเวลาของคนไปมาก เฉลี่ยแล้วประมาณ 3 ชม. ต่อวัน ลองคิดดูว่าถ้าหากสามารถเอาเวลาที่ดูทีวีมาใช้เพื่อสร้างความก้าวหน้าหรือสร้างความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวจะทำได้ขนาดไหน

ลองคำนวณต้นทุนค่าเสียโอกาสในเวลาที่ใช้พักผ่อนกับเวลาที่เสียไปกับงานอดิเรก เวลามีค่ามากกว่าทองคำ จงใช้เวลาอย่างฉลาดแล้วเวลาก็จะเปลี่ยนเป็นทองคำให้เรา

เวลาก็เหมือนเงินที่สามารถใช้หรือนำมันไปลงทุนได้ และคนส่วนใหญ่มักจะไม่ค่อยมีเวลาพอ ๆ กับไม่ค่อยมีเงิน

วิถีชีวิตที่มีทางออก

มีคนจำนวนมากที่คิดหาเลี้ยงชีวิตด้วยวิธีง่าย ๆ แต่เมื่อเขายิ่งยากจนลงก็จะโทษนั่นโทษนี่ มีวิธีเดียวที่แน่นอนที่จะช่วยให้เราเงยหน้าอ้าปากได้คือ **การทำงาน** ผู้ขยันหมั่นเพียรย่อมได้ทรัพย์

หมั่นทำงาน ไม่ใช่ **หมั่นบนบาลให้ผีช่วย**

การเปรียบเทียบตัวเองกับผู้อื่นบางทีก็เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ หรือบางทีก็เกิดความอิจฉาริษยา การเปรียบเทียบที่ดีที่สุดคือการเปรียบเทียบกับตัวเองว่า วันนี้เราดีกว่าเมื่อวานหรือเปล่า ถ้าทำอย่างนี้จะทำให้เราดีขึ้นทุกวัน และอาจจะดีกว่าคนอื่นๆ ได้อีกด้วย

ดังนั้นเราจะท้อใจหรือสิ้นหวังไปทำไม ชีวิตของเรายังมีสิ่งประหลาดๆ ที่คาดไม่ถึงคอยช่วยเราอีกมาก ข้อสำคัญมีอยู่อย่างเดียวคืออย่าท้อแท้ใจง่ายๆ ถึงแม้ว่าความพ่ายแพ้จะอยู่รอบตัว หากเรามีใจหนักแน่นพอที่จะสู้เราก็คงชนะได้

ความมหัศจรรย์ในชีวิตมีมากมายนัก วันนี้เป็นยาจก พรุ่งนี้อาจจะเป็นมหาเศรษฐี ปีนี้เป็นคนที่ไม่มีใครรู้จัก ปีหน้าชื่อของเราอาจกระจายไปทั่วประเทศหรือทั่วโลก ดังนั้นจงมีความหวังเสมอเมื่อยังมีชีวิตอยู่ และอย่าเอาความยากจนมาเป็นเครื่องบั่นทอนความหมายสูงของตน ผู้ที่ประสบความสำเร็จในเรื่องอะไรก็ตามจะต้องพบกับความยากลำบากไม่น้อย อย่ากลัวความยากลำบากหากต้องการความสำเร็จ

ความผิดพลาดเป็นเรื่องธรรมดา บางคนทำความผิดพลาดที่ต้องเสียเงินมาก บางคนก็แค่อับอาย แต่ทุกครั้งที่พบอุปสรรค

จงแข็งแกร่งให้มากขึ้น และมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จให้มากกว่าเดิม คนที่มองโลกในแง่ดีจะเห็นความผิดพลาดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขจัดความล้มเหลวของตนออกไปเท่านั้น

พลังคนหนุ่มสาว

ธรรมชาติได้สร้างให้คนหนุ่มสาวมีเรี่ยวแรงทั้งกายและใจ ทำงานทนทาน หายเหนื่อยเร็ว แต่พลังของคนหนุ่มสาวนั้นมีข้อเสียอยู่ข้อหนึ่งคือ **พุ่งแรง** จึงขาดความรอบคอบและความคิดหน้าคิดหลัง คนหนุ่มสาวนึกว่าทำอะไรก็ทำสำเร็จ มองไม่เห็นขวากหนามหรืออุปสรรคจึงมักทำอะไรผิดพลาดง่าย กว่าจะประสบความสำเร็จก็ต้องเลยวัยหนุ่มสาวไปแล้ว และประสบการณ์ในวัยหนุ่มสาวจะเป็นบทเรียนช่วยให้เกิดความรอบคอบ ความยับยั้งชั่งใจ

ส่วนคนวัยชราเรี่ยวแรงชักจะหมด เหนื่อยง่ายหายช้า การคิดการทำก็ช้าไปด้วย บางทีก็ช้าจนงุ่มง่ามเป็นที่รำคาญของคนหนุ่มสาว แต่ความผิดพลาดน้อยลง ดังนั้นถ้าคนหนุ่มสาวรู้จักฟังผู้ใหญ่ไว้บ้าง การก้าวไปข้างหน้าก็รวดเร็วและพลาดยาก

คนที่จะประสบความสำเร็จจะต้องมีความสามารถมองไกลเลยสิ่งที่เห็นกันตรงหน้า ลึกไปถึงอนาคตที่ยังมาไม่ถึง บางคนคิดว่าเป็นความฝันลมๆ แล้งๆ อย่าลืมว่าคนต้องมีความฝันก่อนจึงมีความมุ่งมั่น ยอมลำบาก ยอมอดทน ยอมเหน็ดเหนื่อยสู้อุปสรรค

ต่างๆ เพื่อจะทำให้ความฝันนั้นกลายเป็นความจริง

ทำความฝันให้เป็นความจริงและจับต้องได้ ทุกคนอยาก มีชีวิตที่สมบูรณ์ แต่ชีวิตจะสมบูรณ์ได้ต้องทำปัญญาให้แหลมคม ก่อนจึงจะทำให้ชีวิตของตนเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ได้ ความร่ำรวยจะเติมชีวิตให้ร่ำรวยได้ไหม หรืออยู่อย่างไม่โดดเดี่ยวอย่างไม่มีความหมายกับใครเลย เก่งแค่ไหนรวยแค่ไหนก็ไม่มีความสุขที่สมบูรณ์ได้เลย

อย่ามองข้ามความจริงที่ว่า ฐานะของความร่ำรวยเป็นเพียงเส้นทางสู่เป้าหมายเท่านั้น ไม่ใช่เป้าหมายในตัวของมันเอง

ทุกคนอยากรวย ทุกคนอยากสะดวกสบาย ดังนั้นจึงไม่ควรจะร่ำรวยจากความเดือดร้อนของผู้อื่นหรือสะดวกสบายจากความลำบากของผู้อื่น

การได้แบบอย่างและคติธรรมที่ดีนับเป็นหลักชีวิตของเยาวชนที่ปรารถนาความสำเร็จ คติเลวและตัวอย่างที่เลวก็จะพาชีวิตไปสู่ความล้มเหลว

แด่หนุ่มสาวผู้ร้าวราน (จรัล มโนเพ็ชร)

ความเป็นจริงที่เผชิญหน้าอยู่ ออกจะดูอึมครึมและหนักแรง
โตกันมาก็ไม่ทันจะแกร่ง ยังแจกแจงตัวเองไม่เสร็จเลย

เป็นไปอย่างพอจะเป็น อย่างที่เห็นที่อ้างเอ่ย
ตามกันไปอย่างกับคำพังเพย แต่ไม่รู้เลยจุดยืน

เวลาใดที่หัวใจหดหู่ จะเลือกใครเป็นครูคอยบอกทาง
คนละวัยก็เลยมีช่องห่าง ยังเคลือบคลางแคลงใจไม่ได้ความ

พอใจทำอย่างที่ตัวพอใจ ถูกมองเห็นเป็นคนห่าม
ทำอย่างไรจะให้ดูสวยงาม เกิดคำถามเป็นบทเรียน

มีปัญญาหาอะไร ใหม่ ใหม่ มาแต่งเติมดวงใจให้ใฝ่ฝัน
ทางยังไกลก็ต้องทนบากบั่น ถ้าสั่นกลัวมัวเกรงไม่เก่งจริง

ความโลเลแห่งทะเลสังคม ง่ายจะล้มจะจมดิ่ง
เต็มกำลังก็ยังโดนช่วงชิง หมดไม่เหลือก็เบื่อเอง

เดิมพัน

☼ ☼ ☼

ใครกำหนดบทบาทชีวิต

คนพูดกันมากว่าสมัยนี้ความสำเร็จและความก้าวหน้าไม่ได้อยู่ที่ **คุณรู้อะไร** แต่อยู่ที่ **คุณรู้จักใคร** เมื่อยังไม่มีเรื่องราวเกิดขึ้นก็ไม่รู้ว่าใครเป็นมิตร ใครเป็นศัตรู ต่อเมื่อมีเหตุเกิดขึ้นแล้ว จึงจะรู้ว่าใครเป็นมิตรใครเป็นศัตรู บางครั้งไม่มีใครมารังแกเราเลย แต่ชีวิตของเราก็เลวลงเรื่อยๆ เช่นไม่มีงานทำ รายรับไม่พอกับรายจ่าย ฯลฯ

ความเกลียดก็เป็นความประทับใจอย่างหนึ่งเหมือนกัน แต่ถ้าจะต้องจำก็ควรจำแต่ในสิ่งดี ๆ

เพราะขาด อีคิว คนเก่งจึงกลายเป็นคนโกงกันเยอะ คนที่มีอีคิวก็มีไอคิวอยู่แล้ว แต่คนที่มีไอคิวอาจจะไม่มีอีคิวก็ได้ ดังนั้นไอคิวที่ดีจะต้องมีอีคิวด้วย สิ่งที่สำคัญมากกว่าความรู้คือความดี

เมื่อเราเห็นคนเก่งทางใดทางหนึ่ง เราจะนึกว่าเขามีอะไรดีพิเศษ เราไม่มีอย่างเขาจึงสู้เขาไม่ได้ ที่จริงคนเก่งไม่มีอะไรดีพิเศษเลยนอกจากมีความตั้งใจทำงานและฝึกฝนอย่างจริงจังเท่านั้น

ถึงแม้ว่าความสำเร็จที่ทำได้ตอนแรกอาจจะเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายใหญ่ แต่ทุกๆ ครั้งที่ประสบความสำเร็จจะช่วยให้มีกำลังใจก้าวไปสู่ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่กว่าเสมอ

ไม่ใช่ญาติก็เหมือนญาติ

คำนี้ไม่รู้ว่าหายไปไหน?

การช่วยเหลือผู้อื่นในทางที่ดีไม่เพียงทำให้เราประสบความสำเร็จตามเป้าหมายพร้อมๆ กับความภาคภูมิใจในตัวเองเท่านั้น ยังเสริมสร้างมิตรภาพที่ดีบนเส้นทางของความสำเร็จนั้นด้วย การเห็นอกเห็นใจกันนั้นก็มีส่วนดีอยู่มากแม้ว่าจะช่วยทางอื่นไม่ได้

คนสู้ชีวิต

ไม่ใช่ไม่กลัว แต่กลัวไม่ได้

อย่าวิตกกังวลถ้าต้องพบความล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า จงคิดว่าความล้มเหลวนั้นเป็นประสบการณ์สอนให้รู้อะไรมากขึ้นและเป็นส่วนหนึ่งของความก้าวหน้า มันเป็นเพียงแค่อุปสรรคที่

ผ่านเข้ามาให้เราเอาชนะในขณะก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เท่านั้น

จงทำตัวเหมือนเด็กฝึกงานไปตลอดชีวิต และอย่าปิดกั้นชีวิตของตัวเอง โอกาสของความสำเร็จรออยู่เพียงแต่ยังมองไม่เห็นเท่านั้น รอจนกว่าจะเตรียมตัวสำเร็จในลักษณะสร้างสรรค์และมองโลกในแง่ดี

โลกของอำนาจ – โลกของความรู้

คนโบราณกล่าวว่า สิ่งที่ไม่ควรทำอย่างรีบร้อนต้องค่อยทำค่อยไปคือ การหาวิชา การรับประทานอาหาร และความรัก จงหัดเป็นคนใจเย็นอย่ารีบร้อนไม่เข้าเรื่อง

ไม่มีอะไรใหม่จริงๆ ของที่คิดว่าใหม่ทั้งหมดเกิดจากของที่มีอยู่ทั้งนั้น การไม่เปลี่ยนใจง่ายๆ บางครั้งก็เป็นเรื่องดี แต่บางครั้งการทำความดีก็ต้องเปลี่ยนใจบ่อยๆ เหมือนกัน

จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรค จุดแข็งที่ถูกซ่อนและจุดอ่อนที่ถูกละเลย

จุดอ่อน – ทุน ไร้ความสามารถ ธรรมชาติ
จุดแข็ง – ความสามารถ ทรัพยากร
โอกาส – การใช้ประโยชน์จากโอกาสโดยอาศัยจุดแข็งที่มีลบล้างข้อจำกัดโดยอาศัยโอกาสที่เกิดขึ้น

ข้อจำกัด – หลีกเลี่ยงข้อจำกัดโดยอาศัยจุดแข็ง ลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงข้อจำกัด

ผู้ชนะไม่เพียงคิดและวางแผนเท่านั้นแต่ต้องลงมือทำด้วย และอย่าให้ชื่อเสียงของสถาบันที่ได้ศึกษามาทำให้คิดว่าตัวเองสูงส่งเกินกว่าจะทำงานบางประเภทได้ ซึ่งความคิดนี้ก็ต้องใช้ความกล้าหาญที่เหนือระดับทีเดียว

สงครามชีวิต

ทุกคนต้องทำสงครามชีวิตด้วยกันทั้งนั้น เริ่มตั้งแต่สงครามกับความรัก สงครามกับความโลภ สงครามกับความร้าว และสงครามกับความหลง

คนเดี๋ยวนี้มักจะเอาง่ายๆ คิดว่าถ้ามีของดีแล้วจะดีเอง ความจริงไม่ใช่ ถ้าจะให้ดีจริงๆ ต้องปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธองค์

ของศักดิ์สิทธิ์ที่หลายคนนิยมสะสมนั้น มีสักกี่คนที่ทราบความหมายและใช้ประโยชน์ได้ถูกต้อง เมื่อเราทำดีต่อผู้อื่นเขาก็ต้องทำดีตอบเป็นผลสะท้อนกลับมา ของศักดิ์สิทธิ์เป็นอุบายให้คนประพฤติปฏิบัติธรรม เมื่อพระท่านจะให้ของสักอย่างท่านมักสั่งห้ามทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ ถ้าทำแล้วของจะเสื่อม

คนแต่ก่อนเขาถือเคร่งครัด ของจึงศักดิ์สิทธิ์ ที่ศักดิ์สิทธิ์เพราะว่าเขาประพฤติตามที่สั่งห้ามการทำไม่ดีไว้ ความศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่การประพฤติของเรา ธรรมย่อมคุ้มครองรักษาผู้ประพฤติธรรม ใครก็ตามถึงจะมีของสุดวิเศษอยู่กับตัว หากไม่ประพฤติตัวอยู่ในศีลธรรม ของศักดิ์สิทธิ์นั้นก็ไม่อาจคุ้มครองชีวิตทรัพย์สินได้ เมื่อผลของการกระทำนั้นสะท้อนกลับมาเป็นวิบากกรรมสนอง เพราะความชั่วร้ายผิดศีลธรรมนั้นหนักหนากว่าที่สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นจะคุ้มครองได้

สิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง แม้จะไม่เห็นเป็นรูปธรรม แต่พิสูจน์ได้ว่าหากตั้งมั่นในคุณธรรมความดีงามเพียงแค่ศีล 5 เท่านั้นก็มีอันแคล้วคลาดจากอุบัติภัยทั้งปวงอย่างน่าอัศจรรย์

ผลดี ผลพลอยได้ ผลที่คาดฝัน และผลเสีย

ในพระพุทธศาสนาไม่มีคำว่า **บังเอิญ** มีแต่เหตุและผล ผลมาจากเหตุ ทำเหตุดีผลก็ดี เมื่อผลดีเกิดมองย้อนไปจะเห็นว่าเป็นเพราะเราได้สร้างเหตุที่ดีไว้ ผู้ยึดมั่นในศีลอยู่ในจิตใจก็เสมือนมีพระพุทธเจ้าคุ้มครองป้องกันภัยทุกย่างก้าว

การสวดมนต์ก็เท่ากับว่าเราทบทวนคำสอนของพระพุทธเจ้าต่อหน้าพระองค์ เพื่อย้ำเตือนให้เข้มแข็งในการต่อสู้กับสิ่งเย้ายวน

ต่างๆ ที่ถูกใจแต่ไม่ค่อยถูกต้องนัก การใช้หลักความสงบสร้างความสงบ เป็นวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุด ความอยากไม่มีที่สุด เพราะฉะนั้นที่สุดของมันอยู่ที่ - - -

การหยุด

ค่อย ๆ ไป

☼ ☼ ☼

เมื่อวานอยากเป็นปุระชัย
วันนี้อยากเป็นทักษิณ
พรุ่งนี้อยากเป็นใคร - - คิดได้หรือยัง

ทุกคนต้องหาปัจจัยมาเลี้ยงตนและผู้อื่นที่ต้องเลี้ยง พระ-พุทธองค์ตรัสสอนให้ทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยสัมมาชีวะเพื่อให้ได้ทรัพย์มาในทางที่ชอบให้เพียงพอ

เมื่อหาเลี้ยงตัวเองยังไม่ได้ เช่น ยังเป็นเด็กกำลังเล่าเรียนต้องอาศัยพ่อแม่หรือผู้อื่นที่มีเมตตากรุณาเลี้ยงดู ก็ควรประพฤติอนุโลมสัมมาอาชีวะ เช่น ช่วยพ่อแม่หรือผู้ที่ตนอาศัยอยู่ ช่วยทำการงานที่พอควรแก่กำลังและเวลาของตน ไม่ใช้ทรัพย์ที่ท่านให้ในทางที่ผิด เช่นไปเล่นการพนัน แต่ใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ ให้รู้จักค่าของทรัพย์ ให้รู้ว่าท่านได้ทรัพย์มาด้วยความเหนื่อยยาก รู้จักประหยัด และไม่หลอกลวงทรัพย์ท่าน เช่น ขอเงินเพราะอ้างว่าจะไปชำระค่าเล่าเรียน

แต่ไปใช้จ่ายอย่างอื่น เมื่อท่านอุปการะเพื่อให้เรียนก็ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุดให้สมกับความเมตตากรุณาของท่านอย่างมีสติรอบคอบ

สติ คือ ความระลึกนึกคิดขึ้นได้

สัมปชัญญะ คือ ความรู้ตัว

สติต้องมีสัมปชัญญะอยู่ด้วยจึงเป็นสติที่ถูกต้อง เช่นเมื่อกำลังเดินอยู่ในถนน นึกถึงบทเรียนจนลืมตัวว่ากำลังเดินอยู่ในถนนถึงจะนึกถึงบทเรียนได้ก็ไม่ใช่สติ เมื่อรู้ตัวว่ากำลังเดินอยู่ในถนนและระลึกได้ว่าจะเดินอย่างไรจะหลีกหลบรถอย่างไร จึงเป็นสติ

ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ต้องทำ ต้องพูด อยู่ทุกๆ วัน เด็กหรือผู้ใหญ่ที่มีสติ เมื่อทำอะไรพูดอะไรไปแล้ว ก็ระลึกได้ว่าได้ทำหรือพูดอะไร ผิด หรือ ถูก เรียบร้อย หรือ ไม่เรียบร้อย ดี หรือ ไม่ดี การที่โบราณท่านสอนให้นับสิบก่อนนั้นเพื่อคิดให้รอบคอบก่อนนั่นเอง

ในขณะที่กำลังทำ กำลังพูดก็รู้ตัวอยู่เสมอ ไม่หลงลืมเรื่องที่ทำที่พูด ไม่ลืมตัวหรือเผลอตัว บางคนถึงจะมีปัญญาความรู้ดีแต่ถ้าขาดสติ จะทำหรือพูดอะไรก็อาจผิดพลาดได้ อย่างที่กล่าวกันว่า ฉลาดแต่ไม่เฉลียว จึงควรหัดให้มีสติรอบคอบ เพราะทั้งเด็กและผู้ใหญ่ทุกคนสามารถฝึกให้สติเกิดขึ้นได้ทั้งนั้น

วิธีฝึกให้มีสติ

1. หัดนึกย้อนหลัง เป็นการฝึกความกำหนดจดจำ

2. หัดนึกให้ได้ก่อนที่จะทำจะพูดอะไร

3. หัดนึกให้ได้ก่อนที่จะโกรธใคร มิใช่โกรธเสียก่อนจนหายโกรธแล้วจึงนึกได้

4. หัดให้มีความรู้ตัวอยู่ในเรื่องที่กำลังทำ กำลังพูด กำลังคิดอยู่เสมอ ไม่ปล่อยให้ลืมตัวเผลอตัว

5. หัดให้มีความยับยั้งในการที่ไม่ควรทำ ไม่ควรพูด ไม่ควรคิด ให้มีอุตสาหะในการทำในสิ่งที่ควร

การหัดทำสตินี้เมื่อหัดอยู่เสมอ สติก็จะเกิดมากขึ้นทุกทีๆ จนกระทั่งเป็นสติที่รอบคอบ แต่ถ้าไม่หัดทำจะให้มีสติเกิดขึ้นเองนั้นเป็นเรื่องยากที่จะมีสติพอใช้ได้ตามความต้องการ เช่นเดียวกันกับเมื่อต้องการให้ร่างกายแข็งแรงก็ต้องออกกำลังกาย

ผู้มีปัญญาย่อมเห็นคุณค่าของการฝึกตน จะมีความกล้าและพร้อมที่จะรับความลำบากทั้งหลาย เพียงเพื่อได้มีโอกาสฝึกตนให้เป็นคนดี

ผู้ที่เป็นคนดีแล้ว เป็นแสงสว่าง เป็นเครื่องส่องทาง เป็นเครื่องนำชีวิต และยังชีวิตให้มีความสุข สามารถนำตนไปสู่ความดีงามต่างๆ และนำตัวไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้ สามารถนำผู้อื่นไป

สู่ความดีงามและความเจริญรุ่งเรืองได้ด้วย

ไม่มีใครอยากมีทางชีวิตที่มืด อยากมีหนทางที่สว่างด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นต้องอบรมตนให้รู้จักทางให้ดี เมื่อรู้จักทางแล้วก็ต้องศึกษาวิธีเดินทางด้วย เดินทางสว่างท่านเดินกันอย่างไรต้องศึกษาให้ดี

การเดินอย่างไรจึงจะเป็นการเดินทางมืด ขึ้นชื่อว่า "ทางมืด" แล้ว ย่อมต้องมีอันตรายแอบแฝงอยู่จึงไม่ควรเสี่ยงเดินส่งเดชไป อมรมใจให้ดี ให้ "ตาใจ" สว่างจึงจะเดินได้ถูกทาง

พระพุทธองค์ทรงตามประทีปไว้แล้ว จงลืมตาดูให้เห็นแสงประทีปนั้น ทางที่มีแสงประทีปส่องอยู่ แล้วดำเนินไปตามทางที่สว่างนั้น ก็จะไม่ประสบอันตรายที่แอบแฝงอยู่ในความมืดนั้น

พึงสังเกตว่า ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่แสงประทีปที่พระพุทธ-องค์ทางจุดตามไว้เท่านั้น แต่ต้องอยู่ที่ตัวของเราด้วย ต้องรู้จักทางการเลือกทางและวิธีเดินทางด้วย

ผู้นับถือพระพุทธศาสนา แม้ยังไม่อาจทำใจให้ไกลกิเลสได้ตลอดไป เพียงแต่สกัดกั้นไม่ให้กิเลสเข้าใกล้ใจได้เพียงครั้งคราวนานบ้างไม่นานบ้างด้วยวิธีการต่างๆ และสังเกตความรู้สึกในชั่วขณะนั้นก็เป็นการก้าวขึ้นบันไดขั้นหนึ่งซึ่งจะนำไปสู่ความสงบสุข - -

ค่อย ๆ ไป ก็แล้วกัน

เหมือนไร้ค่า

☼ ☼ ☼

คนขยัน มีเสน่ห์ติดตัว คนขี้เกียจ มีเสนียดติดตัว

ชีวิตที่สมบูรณ์เป็นอย่างไร?

ทุกคนอยากมีชีวิตที่สมบูรณ์ การทำชีวิตให้สมบูรณ์ได้จะต้องรู้จักตัวเองก่อน พัฒนาและปรับปรุงแสวงหาปัญญาจากสิ่งแวดล้อม ปัญหา ความผิดพลาดของตนเองและผู้อื่น อุดมการณ์และความฝันของตน

ความรู้ต่างๆ จะไม่มีความหมายหรือประโยชน์ใดๆ เลย หากไม่รู้จักใช้มัน อย่ากลัวเรื่องที่ยาก จงก้าวต่อไป ไม่หยุดคิดหรือหยุดค้นคว้า หรือหยุดเก็บเกี่ยวประสบการณ์เพื่อใช้พัฒนาตนเองและสังคมรอบข้างต่อไปและอย่าทำลายขวัญหรือกำลังใจของตนเองและผู้อื่นด้วย **ปมด้อย** หรือ **ปมเด่น** ของตัวเราเอง

สังคมภายนอกอาจทำให้เราถอยห่างจากความสำเร็จที่ทุก

คนยอมรับ หากเรามีความอดทน มั่นคง รอคอยได้ ความสำเร็จก็อยู่แค่เอื้อม

เมื่อเป็นเด็กยังทำอะไรไม่เป็นสักอย่าง พ่อแม่เป็นขวัญกำลังใจให้เสมอ ยอมเหนื่อยเพื่อที่จะเลี้ยงดูให้เราเติบใหญ่ กว่าจะโตมาได้พ่อแม่เสียสละเพื่อเราแค่ไหน เพียงได้เห็นรอยยิ้มของลูกพ่อแม่ก็หายเหนื่อยแล้ว

สำหรับคนที่เป็นพ่อแม่ได้เห็นลูกมีการศึกษาดี ได้เห็นลูกเอาตัวรอดได้ในสังคม ยืนด้วยสองขาของตัวเองได้ ช่วยเหลือตัวเองได้ ก็เพียงพอแค่นี้จริงๆ คนที่เป็นพ่อแม่ที่ดีไม่เคยคาดหวังอะไรแต่เราผู้เป็นลูกเคยมุ่งมั่นจะตอบแทนอะไรท่านบ้าง

ไม่ว่าพ่อแม่จะบกพร่อง หรือไม่สมบูรณ์เต็มความคาดหวังของเราก็ตาม จงเชื่อเถิดว่ามันดีที่สุด วิเศษที่สุดแล้ว เพราะว่าท่านเป็นพระในดวงใจของลูกทุกคนไว้ยึดเหนี่ยวบูชา สิ่งต่างๆ เกี่ยวกับตัวเราที่เราลืมไปแล้ว แต่ไม่เคยเลือนไปจากใจของพ่อแม่เลย

การเติบโตและแข็งแรงในสังคมต้องมีรากฐานที่ดี แม้ว่าจะไม่ดีที่สุดก็ตาม แต่เมื่อเรารู้จักสานต่อ สานตัว และช่วยตัวเองโลกคือมหาวิทยาลัยใหญ่ที่สุด ศึกษาจบได้ยาก แต่ถ้าเราไม่เรียนรู้ที่จะก้าวแรกเราจะมีก้าวสุดท้ายได้อย่างไร

ชีวิตใครที่ขาดหรือไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ก็ไม่มีปัญหาให้ต้อง

คิดมาก คนที่เลี้ยงและมอบความอบอุ่นให้แก่เรานั่นแหละคือพ่อแม่ของเรา ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นผู้ให้กำเนิดเท่านั้น เขาเป็นคนที่เลี้ยงดูอุ้มชูให้เราเติบโตมีรากแก้วที่แข็งแรงและมอบความรักความเข้าใจให้กับเรา

การทดแทนคุณไม่ใช่เรื่องลำบาก คนที่ไม่รู้จักหรือหลงลืมจึงนับว่าเป็นเรื่องแปลก การทดแทนบุญคุณถือว่าเป็นมงคลชีวิต คนที่รู้จักบุญคุณคนเป็นคนที่เจริญง่ายเจริญเร็ว การตอบแทนบุญคุณไม่ใช่เรื่องลำบากจงเลือกทำในสิ่งที่ทำได้ มีตัวเลือกมากมายมาให้เลือกเสมอ แต่คนเป็นสัตว์ประเภทเดียวที่ต้องสอนเรื่องความกตัญญูกตเวที

วิธีทดแทนบุญคุณไม่มีคำอธิบายตายตัว ต่างคนก็ต่างมีคำอธิบายของตัวเอง สำหรับคนที่ชอบจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ด้วยเงินก็โปรดระลึกไว้ด้วยว่าเงินไม่สามารถซื้อความรักและความสุขได้ทุกครั้ง

ความสุขในบ้านเป็นความสุขที่จีรังที่สุด ความรักต้องเริ่มต้นที่บ้าน อย่าใช้ **เงิน** แก้ปัญหาทุกอย่าง ความสุขบางอย่างเงินไม่มีความสามารถพอที่จะแก้ไขได้

การทดแทนมิใช่เฉพาะเพียงครอบครัวและสังคมเท่านั้น เรายังมีแผ่นดินที่เราเกิด มีโลกใบนี้ให้ทดแทน เพราะโลกยัง

ต้องการความรักและความช่วยเหลืออีกมากมาย แม้ว่าเราจะโชคดีที่เกิดมาพร้อมกับความสุขสบายแต่ยังมีคนอีกมากมายที่ขาดและยากไร้ ไม่มีโอกาสดีเหมือนเรา อย่าให้ความเคยชินสอนเราเพียงแค่เอาตัวรอดหรือทำตัวให้ดีเท่านั้น จงสร้างความมุ่งมั่นว่าการทดแทนสังคมก็เป็นหน้าที่ของเราเหมือนกัน

เรื่องทดแทน เป็นเรื่องที่ยิ่งทำยิ่งมีความสุข เพียงตั้งใจทำความดี ตั้งใจมอบสิ่งดีๆ ให้กับโลก ความสุขก็จะกลับคืนมาที่เราเป็นความสุขที่ไม่จำกัดจำนวนจริงๆ

บุญมากหรือน้อยไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนข้าวของหรือเงินที่บริจาค ไม่ต้องทำอะไรเกินตัว ทำแค่ที่เราสามารถทำได้โดยไม่เดือดร้อนภายหลัง

การให้นั้นให้มากเท่าใดก็ได้ผลมากเท่านั้น อาจจะไม่ได้ผลตอบแทนเป็นเงินทองหรือทรัพย์สมบัติมากมายแต่ผลที่ตอบแทนคือความอิ่มเอิบใจนั้น เงินมากแค่ไหนก็แลกไม่ได้จริงๆ

อาหารจานพิเศษ

ชีวิตเป็นที่รักอย่างที่สุดของทุกตัวคน ทุกตัวสัตว์ล้วนกลัวความตาย กลัวความเจ็บปวดทรมานโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะทำให้ถึงชีวิต ทั้งๆ ที่รู้อย่างนี้ด้วยความขาดความเมตตาของคน จึงมีการเข่นฆ่าล้างผลาญชีวิตจิตใจกันอย่างโหดเหี้ยมอำมะหิต

ทุกคนคงเคยเห็นมดวิ่งพล่าน จะเห็นความกลัวตายของเจ้าสัตว์น้อยที่มีร่างกายเล็กบางกว่าเส้นด้าย ลองคิดถึงจิตใจของมันที่กำลังเผชิญอยู่กับความตายที่น่ากลัวที่สุดของเขา ทั้งๆ ที่เราเห็นเป็นเรื่องขี้ผง จะอยู่หรือตายก็ไม่มีความหมายอะไร เพียงแต่เราคิดว่าความเจ็บ ความคัน ความรำคาญที่ได้รับจากพวกเขาต่างหากที่เราไม่น่าจะต้องทนเท่านั้น

เราไม่นึกถึงความรักชีวิตของสัตว์ทั้งหลาย ไม่เคยมีความเมตตาแผ่ไปถึงชีวิตน้อยๆ เหล่านั้น คิดเมตตาแต่เฉพาะตนเองและบรรดาผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นที่รักอย่างยิ่งของตนเท่านั้น แม้ว่าเขาจะพูดไม่ได้แต่ก็ร้องไห้เป็น โลกนี้ไม่ใช่เป็นโลกของมนุษย์เท่านั้น

บางคนอย่าว่าแต่จะเมตตาผู้อื่นเลย แม้แต่ตนเองก็ยังเมตตาไม่เป็น เข้าใจว่าการเห็นแก่ตัวความเห็นแก่ได้เป็นการเมตตาตนเอง

การเมตตาตนเองที่ถูกต้องจริงๆ ก็คือ การคิด ทำ พูด ทำทุกอย่างเพื่อให้ตนเป็นคนดีพ้นจากความชั่วร้ายทั้งหลาย ความปรารถนาดีต่อตนเช่นนี้คือความปรารถนาดีปรารถนาให้เป็นสุขเป็นความเมตตาต่อตนเองโดยตรงยิ่งกว่าความเมตตาอื่นใดทั้งสิ้น

ความเมตตาที่มีความหมายว่า **ปรารถนาให้เป็นสุข** นั้น มีจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดคือ **ใจ** ใจจริงต้องมีความปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุขเท่านั้น

การเสแสร้งแสดงออกด้วยกิริยาวาจาว่าเมตตา เป็นการหลอกลวงให้ผู้เข้าใจผิดจะยกย่อมชื่นชมว่าเป็นผู้มีความเมตตา เมื่อมิได้เป็นความดีงามแห่งจิตใจของผู้แสดงจริงๆ คนหลอกลวงจะเป็นคนดีได้อย่างไร

เราทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในความทุกข์ร้อน ความโหดร้ายอำมะหิตน่าสะพรึงกลัวทั้งหลายที่ครองโลก เพราะว่าเราทุกคนมีความเมตตาไม่เพียงพอที่จะเป็นกำลังค้ำจุนโลก มิให้ตกอยู่ในสภาพที่เกิดอยู่ในขณะนี้ และนับว่าจะมากขึ้นทุกที ความจริงเหล่านี้ก็รู้กันดีอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่ยอมรับความจริง ไม่ยอมเชื่อว่าทุกคนมีส่วนร่วมในความตกต่ำนี้ และยังมุ่งไปโทษว่าเป็นความผิดของผู้อื่นเท่านั้น

พลังของความเมตตาเป็นพลังความดีที่เข้มแข็งที่สุด ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่จะสามารถประคับประคองโลกให้มีความสงบสุข ห่างไกลจากความทุกข์ร้อนวุ่นวาย คนที่มีกรรมไม่หนักหนานักก็คงจะมองเห็นและคิดได้

“ก็คนพาลมีปัญญาทรามเมื่อทำกรรมทั้งหลายที่เป็นบาปย่อมไม่รู้สึก เขาจึงเดือดร้อนเหมือนถูกไฟเผาเพราะกรรมทั้งหลายของตน”

พุทธพจน์

สีลํ โลเก อนุตฺตรํ ศีลเป็นเยี่ยมในโลก

ศีลเป็นที่พึ่งเบื้องต้น เป็นที่เกิดของกัลยาธรรมทั้งหลาย เป็นประมุขของธรรมทั้งปวง นั่นก็คือความดีทั้งปวงเกิดแต่ความมีศีล ไม่มีศีลความดีใดๆ ก็ยากจะเกิดได้ ความไม่ดีใดๆ ก็เกิดได้ทั้งนั้น

ภัยทั้งหลายที่เกิดขึ้นทั่วๆ ไปเป็นผลของความชั่วเท่านั้น ผลแห่งกรรมชั่วที่ผู้ทำชั่วจะต้องได้รับไม่ว่าจะเป็นผู้ทำชั่วไว้แต่เมื่อใดก็ตาม ถึงเวลาที่ความชั่วส่งผลก็ไม่มีอำนาจใดจะต้านทานหรือปกปักรักษาได้มีอำนาจเดียวเท่านั้นที่จะสกัดกั้นผลกรรมชั่วไว้ได้คืออำนาจของความดี

โลกทุกวันนี้มีผู้คนขาดศีลเป็นส่วนมาก จึงปรากฏความเดือดร้อนวุ่นวายทั้งภัยจากธรรมชาติคือดินฟ้าอากาศและภัยโดยตรงจากมนุษย์ ภัยทั้งหลายเหล่านี้เกิดจากมนุษย์ทั้งสิ้น มนุษย์เป็นผู้ใช้จิตใจบงการให้เกิดภัยเหล่านั้นด้วยจิตใจที่ไม่ดีมากมายอย่างไม่น่าเชื่อ และประกอบกรรมชั่วร้ายรุนแรงไม่หยุดหย่อน จึงได้รับผลกรรมที่ได้กระทำเหล่านั้นตรงตามเหตุที่ทำนั้นเอง

ความดีเกิดจากความมีศีลและความไม่ดีก็เกิดจากความไม่มีศีล ความไม่ดีทั้งปวงนั้นรวมถึงความน่าสะพรึงกลัวทั้งปวงที่ต้องเผชิญอยู่ทุกวันนี้ด้วย จึงไม่ควรนึกถึงเหตุที่แท้จริงของความน่า

สะพรึงกลัวทั้งหลายเหล่านั้นว่าเกิดจากความไม่มีศีลทั้งสิ้น

ศีลเป็นเครื่องรักษามิให้เกิดความแตกแยก ศีลที่เสมอกันเป็นเหตุให้เกิดความสามัคคี ความวิวาท ความแตกแยกทั้งหลายจะหมดสิ้นไป

ภัยเกิดแต่ความแตกแยกเท่านั้น ฉะนั้นอย่าแตกแยกกันเลย ให้ศีลเป็นเหตุแห่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเถิด เป็นบุญกุศลที่ยิ่งใหญ่จะดับทุกข์ดับร้อนทั้งปวงได้

ไม่มีใครจะคิดดีคิดชั่วได้พร้อมกัน ความคิดชั่วเกิดขึ้นเมื่อใด ถ้ารู้สึกตัวจะเห็นว่าความไม่สบายใจก็จะเกิดขึ้นเช่นกัน คนฉลาดย่อมไม่ต้องการความทุกข์ทั้งกายและใจ จึงพยายามอย่างยิ่งที่จะคิดให้ได้ จะหาทางช่วยให้กายใจพ้นจากความไม่สงบไม่สบายทุกวิถีทาง ซึ่งเป็นยอดปรารถนาของผู้มีปัญญา

เราก็รู้กันแล้วว่า ความดีคืออะไร ความดีจะต้องทำอย่างไร เพียงแต่บางคนยังไม่กล้าเริ่มต้นหรือยังไม่เคยเริ่มต้น หรือเคยบ้างแล้วแต่ขาดกำลังใจที่มุ่งมั่นเพื่อก้าวต่อไป และไม่ต้องมุ่งมั่นว่าเราจะต้องเป็นคนดีเต็มร้อย มุ่งมั่นเพียงว่าเราจะเป็นคนทำความดีให้มากที่สุดที่จะทำได้

คนส่วนใหญ่มีเวลาไม่มากนักสำหรับประพฤติปฏิบัติอยู่ในศีลธรรม ดังนั้นจงทำใจให้เข้มแข็งรักษาความเป็นคนดีเอาไว้ให้ได้ จะ

ได้เป็นกำลังใจเมื่อหวนระลึกถึง และจะเป็นบุญเป็นกุศลสำคัญอย่างยิ่งสำหรับปกปักรักษาตนให้ห่างจากภัยพิบัตินานา

ขอให้มั่นใจเถิดว่าการทำความดีเพื่อพระพุทธศาสนานั้นเป็นบุญเหนือบุญทั้งหลาย และในทางตรงกันข้ามการทำชั่วในพระพุทธศาสนาก็เป็นบาปเหนือบาปทั้งหลายเช่นกัน

เวลาสำคัญที่สุดสำหรับชีวิตเราทุกคนคือเวลาที่จะอยู่ในโลกนี้ซึ่งจะเหลือไม่นานแน่นอน เป็นคนฉลาดจงนึกถึงความจริงนี้ เวลาที่เราจะมีชีวิตอยู่ต่อไปในโลกนี้มีอยู่น้อยนิดเดียว นั่นก็คือเวลาที่เราจะทำความดีความไม่ดีจะเหลืออยู่อีกไม่นานเช่นกัน ในนาทีนี้หรือนาทีหน้าเราอาจจะพบตัวเองอยู่ในภพภูมิใหม่ หรือที่เรียกกันว่า **ชาติหน้า** ก็ได้ ส่วนใครจะพบตัวเองในสวรรค์วิมานหรือในนรกอเวจีก็แล้วแต่กรรมที่ทำไว้ในโลกนี้ ขออย่าเสี่ยงกับการเลือกชีวิตใหม่ อย่าได้ลังเลสงสัยว่าสวรรค์นรกจะมีหรือไม่มี

เป็นเรื่องแน่นอนว่าทำดีในชาตินี้ก็จะได้ไปมีสุขในสวรรค์แน่นอน จงเชื่อเพื่อความปลอดภัยของชีวิตแต่ละคน คนมี ผีก็มี เปรตก็มี เทวดาก็มี เช่นเดียวกับสัตว์ หมู หมา กา ไก่ ก็มีอย่างที่เห็นๆ กันอยู่ ดังนั้น ผู้ปรารถนาความสวัสดีก็ไม่ควรปฏิเสธความมีอยู่ของสวรรค์นรก คือ เทวดา นางฟ้า และสัตว์นรก

เครื่องปรุงแต่งจิตใจให้ดีให้ชั่ว ให้สุขให้ทุกข์ คือ ความคิดของตนเอง ควรมีสติให้รู้ทุกเวลาว่าใจของตนเป็นสุขหรือเป็นทุกข์ ถ้าเป็นทุกข์ก็ให้รู้ว่าความคิดนั้นกำลังเป็นเหตุให้เกิดทุกข์ ต้องเปลี่ยนความคิดนั้นทันทีที่สติรับรู้

เมื่อสติรู้ว่ากำลังทำดีหรือทำชั่ว เป็นสุขหรือเป็นทุกข์ และรู้ว่าความคิดของตนเหตุให้ทำได้ทั้งดีและชั่วถ้าตกลงใจว่าจะไม่ทำความชั่ว ก็จงเปลี่ยนความคิดด้วยวิธีง่ายๆ ตรงไปตรงมา คือ หยุดความคิดที่จะทำชั่วนั้น

วิธีหยุดความคิด คือการเปลี่ยนความคิดที่กำลังคิดอยู่นั้นไปคิดเรื่องใหม่เป็นมงคลแก่ชีวิต เช่น พุทโธ ซึ่งได้ผลง่ายและเร็ว คือหยุดความคิดปรุงแต่งที่ชั่วร้ายได้ทันทีทันใดจริงๆ แต่ก็อย่าเพิ่งเชื่อ - - -

ลองทำดูก่อน

มรดก

☼☼☼

คนดี คนเก่ง คือมรดกของชาติ

ถ้าทำงานเพื่อชาติ อย่า แสวงหาอำนาจใส่ตัว

ถ้าทำงานเพื่อศาสนา อย่า แสวงหาลาภใส่ตัว

เป้าหมายชีวิตที่ทุกคนควรมีหรือควรจะมีคือ **การทำตนให้เป็นคน**

ถ้าจะต้องไปตรวจงานจะต้องเตรียมตัวอย่างไร?

ด้วยความจริงที่ว่าภูมิประเทศหรือสิ่งที่เราแลเห็นนั้น เมื่อมองไปข้างหน้าจะมีลักษณะเป็นอย่างหนึ่ง ครั้นผ่านไปแล้ว หันกลับมาดูข้างหลังก็จะมีลักษณะเป็นอีกอย่างหนึ่ง เพราะลักษณะที่มันแตกต่างกันเช่นนี้ การเหลียวดูข้างหลังจึงมีความจำเป็นเพื่อป้องกันการหลงทาง

ท่านผู้รู้สอนว่า การดำเนินชีวิตของคนเพื่อความราบรื่น

ไว้เสมอๆ เพราะเมื่อเกิดความหลง ความโลภและความโกรธก็มักจะเกิดตามมา ความโลภโกรธหลงเป็นต้นเหตุของความชั่วร้ายทั้งหลาย เกิดมาทั้งทีต้องพยายามเป็นคนดีกับเขาบ้าง จะได้เชื่อว่าไม่เสียทีที่เกิดมาเป็นคน

คุณสมบัติของนักปกครองที่ดี

- เป็นที่หวังพึ่งได้
- มีความเป็นธรรมทั่วหน้า
- รักษาหลักการ

ผู้น้อยย่อมหวังพึ่งผู้ใหญ่ ผู้ใต้ปกครองหวังพึ่งผู้ปกครอง ดังนั้นการให้ความเป็นธรรมและการทำงานอย่างมีหลักการ จะเป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้ใต้ปกครองได้อย่างยอดเยี่ยม

ศิลปะในการทำงาน

ศิลปะ มีคำแปลได้หลายอย่าง ในที่นี้จะเลือกใช้ในความหมายอันหมายถึงการกระทำอันถูกต้อง เหมาะสมและได้ผลดีเป็นพิเศษ

วิธีจะเข้าถึงการทำงานอย่างมีศิลปะก็คือ ไม่ว่าในการกระทำใดๆ ควรจะได้คิดพิจารณาถึงเหตุผลและข้อเท็จจริงด้วยความสุขุมรอบคอบ และข้อที่จะนำมาคิดพิจารณาก็คือความรู้

ต่างๆ ที่ได้ศึกษามาแล้วนั่นเอง

นโยบายคือความคิด งบประมาณก็คือการกระทำ ถ้าหากความคิดและการกระทำไม่สมดุลกัน จะหวังให้ผลงานสมบูรณ์ได้อย่างไร และจะมาโต้กันอย่างเอาเป็นเอาตายเพื่ออะไร เหนื่อยเปล่าเสียเวลาเปล่า

นโยบายเป็นความคิดที่แสดงออกเป็นตัวหนังสือ งบประมาณเป็นความคิดที่แสดงออกเป็นตัวเลข กล่าวโดยสรุปงบประมาณแสดงให้เห็นความคิดหรือความมุ่งหมายอันแท้จริงยิ่งกว่านโยบาย

คนส่วนใหญ่มักจะลืมนโยบาย การใช้งบประมาณจึงอาจจะผันแปรไปคนละทางกับนโยบาย ผลที่เกิดขึ้นจึงไม่เป็นไปตามนโยบาย เป็นอันว่านโยบายได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วด้วยงบประมาณนั่นเอง

การใช้คน

การใช้คนเป็นหัวใจของความสำเร็จทุกอย่าง ผู้นำควรคำนึงถึงหลักการพื้นฐาน คือ

- ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน
- ความประพฤติตน
- อุปนิสัย
- ความคิดจิตใจ

การปกครองไม่ว่าในระบอบใด จะขาดศีลธรรมเสียมิได้ ไม่มีกฎหมายใด ๆ จะคุ้มครองถึงจิตใจคนได้ไม่ว่าจะบัญญัติกฎหมายขึ้นมาอีกเท่าใด หรือใช้เวลาอีกนานเพียงใดก็ตาม ผลของกฎหมายก็จะมีช่องโหว่จนได้ ฉะนั้น ศีลธรรมจึงเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครอง ผู้มีหน้าที่ปกครองจึงต้องมีศีลธรรม ธรรมะจึงเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครอง มิฉะนั้นผู้ปกครองอาจจะกลายเป็นโจรไปได้ง่าย ๆ

แต่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยจะเห็นคุณค่าของธรรมะ กลับเห็นว่าอำนาจมีคุณค่ามากกว่า จึงชอบใช้อำนาจเป็นเครื่องมือในการปกครอง ทุกวันนี้จึงมีเรื่องยุ่งยากเกิดขึ้นมากมายจนต้องมีการอบรมศีลธรรมวัฒนธรรมกันอย่างหนักในเวลานี้

จริยธรรม และ อำนาจ

อำนาจ เป็นคำกลาง ๆ หมายถึงความสามารถของบุคคลที่จะทำให้บุคคลอื่นปฏิบัติตามความต้องการของตน ถ้าเป็นระดับหน่วยงาน อำนาจของผู้นำคือความสามารถของผู้ที่จะทำให้คนอื่น ๆ ในหน่วยงานนั้นทำตามความต้องการของตน อำนาจจึงเป็นเรื่องที่มีทั้งคุณธรรมและไม่มีคุณธรรม การใช้อำนาจที่มีคุณธรรมไม่ใช่เป็นเรื่องเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือเพื่อความยิ่งใหญ่ของตน แต่เพื่อประโยชน์ของผู้อื่นหรือของหน่วยงาน

อำนาจหน้าที่ เป็นเรื่องสิทธิในการใช้อำนาจที่มีอยู่ตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในหน่วยงาน จึงมีทั้งความชอบธรรมและไม่ชอบธรรม เพราะอาจขัดแย้งกับหลักคุณธรรมหรือจริยธรรม จึงเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องตามหลักจริยธรรมเสมอไป

อิทธิพล มีความหมายคล้ายคลึงกับอำนาจ แต่มักใช้ในเรื่องของความสามารถที่จะโน้มน้าวชักจูงให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้ทั้งดีและเลว แต่ไม่ใช่เป็นความสามารถในการบังคับโดยใช้เป็นเครื่องมือหรือวิธีการในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคล เช่นพฤติกรรมของวัยรุ่นเลียนแบบดาราที่เขาชื่นชอบ

ดังนั้น ผู้ใดที่มีทั้งอำนาจและอิทธิพลจึงสามารถผลักดันให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยากที่ผู้อื่นจะต้านทานได้เป็นความเลวที่มีระดับ

ปัญหาทางจริยธรรมเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้อำนาจไปในทางที่ผิด เช่น สร้างความยิ่งใหญ่ให้กับตนเองเพื่อประโยชน์แก่ตนเองมากกว่าผู้อื่นโดยไม่ชอบธรรม

ผู้บริหารสามารถใช้อำนาจอย่างมีจริยธรรมได้อย่างไม่ยากถ้าได้คำนึงถึงแนวทางของความเมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา และถ้ามี **ขันติ และ โสรัจจะ** ด้วยก็จะก้าวไปสู่ตำแหน่งผู้นำในฝันได้อย่างสบาย สบาย

การแก้ไขข้อขัดแย้ง

ความขัดแย้งมักเกิดจาก**อุดมคติ หรือ พวกพ้อง** และ**ราชการ หรือ ส่วนตัว** ความยุ่งยากที่ยากยิ่งก็คือ การทำให้คนส่วนใหญ่ยอมรับและมองเห็นถึงสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับส่วนรวมแทนสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับส่วนตัว และคนส่วนใหญ่มักจะให้ความสนใจต่อสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับหน่วยงานของตนเอง หรือเน้นการสร้างรากฐานและอำนาจในหน่วยงานของตนเอง มากกว่าที่จะยอมร่วมมือกับผู้บริหารในระดับเดียวกัน

การแก้ไขมักเกี่ยวข้องกับการเจรจาเพื่อยุติความขัดแย้ง ความขัดแย้งเกิดขึ้นได้เพราะมีความคิดเห็นผลประโยชน์ และความต้องการไม่เหมือนกัน ดังนั้นความแตกต่างกันในเรื่องค่านิยม ความเชื่อ และประสบการณ์ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ซึ่งอาจเป็นผลดีหรือผลเสียก็ได้

ความขัดแย้งทำให้เกิดการริเริ่มงานใหม่ๆ เพราะความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานจะทำให้เกิดการแข่งขันจะกระตุ้นให้ทั้งสองฝ่ายระดมความคิดเพื่อเอาชนะกัน อาจก่อให้เกิดผลดีกว่าเดิม ซึ่งก็เป็นผลดี

ผลเสียของความขัดแย้ง ทำให้งานชงักงันหรือล่าช้า มีการทำลายกันและกัน ถ้ามีความขัดแย้งมากเกินไปหรือน้อยเกินไป

ความขัดแย้งปานกลางจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อหน่วยงาน

ระบบการคัดเลือกเป็นสิ่งที่ดี แต่การเลือกระบบดีแล้วหรือยัง การตัดสินใจบางอย่าง บางทีก็ต้องใช้วิธีลองผิดลองถูกเหมือนกัน แต่ไม่ว่าจะมีหลักการหรือมีเหตุผลดีเพียงใดก็ตาม ท้ายที่สุดอารมณ์มักอยู่เหนือเหตุผลเสมอ

ดูแล้วเห็น เห็นแล้วคิด คิดแล้วทำ

การที่เราจะหยุดก่อนชนได้นั้นต้องอาศัยเครื่องกันชน เครื่องกันชนที่ดีที่สุดของคนก็คือ **สติและปัญญา** ทั้งของตนเองและผู้อื่น

ความคิดเป็นสิ่งสำคัญมาก จงคิดให้ดีกับสิ่งที่เรากำลังทำว่า**คุ้มหรือไม่คุ้ม** และ **ควรหรือไม่ควร** อย่าคิดเพียงว่าการทำงานมากๆ แล้วจะดีเสมอไป

ความคิดให้ประโยชน์มากมาย การคิดล่วงหน้ายิ่งให้ผลประโยชน์มากกว่า ปัญหาเกี่ยวกับการคิดก็คือความคิดที่เห็นว่า**มันเป็นเรื่องยาก** คนส่วนใหญ่เลยไม่ค่อยชอบคิด และชอบคิดถึงคนอื่นไม่ค่อยคิดถึงตัวเอง เมื่อเกิดความเดือดร้อนจึงโทษคนอื่นมากกว่าจะแก้ไขตนเอง

ชีวิตที่สมมุติ หรือ ชีวิตจริง

ถึงแม้ว่าเงินไม่สามารถซื้อความสุขได้ แต่ความจนก็ซื้อความสุขไม่ได้เช่นกัน จำนวนเงินของบางคนนับเลขศูนย์กันไม่ถูกเลยทีเดียว

พ่อแม่บางคนที่ทำความไม่ดีโดยอ้างว่า ทำเพื่อลูก ทำให้ลูก ไม่คิดว่าลูกจะพลอยได้รับเคราะห์กรรมตามไปด้วย เพราะพ่อแม่ที่คิดถึงลูกจริงๆ ย่อมไม่ก่อเหตุเหล่านั้นแน่

เรื่องร้ายๆ เดี๋ยวนี้มักเป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่ทำเสียเอง คนที่ไม่รู้ว่าจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน ก็ต้องหัดวางหน้าเอาไว้บนคอได้อย่างเฉยเมย

ชีวิตจริง คนที่มัวเอาแต่เงินก็จะห่างเหินญาติมิตร จงหาความชื่นชมกับชีวิตของท่านเองโดยไม่ต้องเอาเปรียบเทียบกับผู้อื่นถึงอย่างไรก็ไม่เป็นไรน้ำปลายังถูก - - -

ยังพอกอดคอกันคลุกข้าวกินได้

คนต้นแบบ

☼ ☼ ☼

กว่าจะถึงวันนี้ – – –

คิดก่อนทำ ทำก่อนพูด หยุดก่อนชน คือเอกลักษณ์ของคนต้นแบบ

มีความจริงที่ไม่น่าเชื่อแต่ควรเชื่ออย่างยิ่งคือ ถูกเขาฆ่า ยังดีกว่าไปฆ่าเขา ถูกเขาด่าอย่างหยาบคาย ยังดีกว่าไปด่าเขาอย่างหยาบคาย ถูกเขาขโมยก็ยังดีกว่าไปขโมยเขา เรา **อย่าไม่ดี** จะดีกว่า

ความดีคืออะไร

ความดีจับต้องไม่ได้ ไม่มีเครื่องวัด แต่รู้ได้รับได้ การทำความดีอย่ารีบร้อนเรียกร้องที่จะรับผลของความดี **ต้องได้แน่ ๆ แต่อาจจะช้าหน่อย** เท่านั้นเอง

การทำความดีนั้นไม่ยากและไม่มาก ทำตามหลักการด้วย

ความสุข สร้างหลักการให้ตัวเองก่อน จะสร้างโลกให้สวยงามจะต้องเริ่มต้นที่ตัวเอง เราสามารถตรวจสอบตัวเองได้โดยไม่ยากนัก เช่น

- เราเป็นคนตรงต่อเวลาไหม
- เราเป็นคนซื่อสัตย์ จงรักภักดีต่อสถาบันหรือไม่
- เราเป็นคนมีระเบียบและรักษากฎระเบียบหรือไม่
- เราทำหน้าที่ดีที่สุดแล้วหรือยัง
- เราใช้อำนาจของเราในทางที่ถูกต้องหรือไม่
- ฯลฯ

ถึงแม้ว่าเรายังทำไม่ได้ ก็ไม่ได้หมายความว่าเราเป็นคนไม่ดีหรือผิดปกติ เพียงแต่ว่าเราต้องฝึกตนให้ทำความดีมากขึ้นเท่านั้น ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นคนดีที่สุดในวันนี้ ควรมีความมุ่งมั่นว่าจะทำความดีมากขึ้นเรื่อยๆ ในทุกๆ วัน อย่าให้ใครต้องลำบากเดือดร้อนเพราะการไม่รักษากฎระเบียบของเรา ถ้าเราไม่สามารถทำได้แล้ว ก็อย่าหวังว่าเราจะทำให้คนรอบข้างเรารักษาระเบียบวินัยได้

เรื่องบางเรื่องการพร่ำสอนก็ได้ประโยชน์น้อยกว่าการทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง การมีตัวอย่างที่ดีสามารถเปลี่ยนสังคมรอบข้างให้ดีขึ้น เราจะโกรธคนรอบข้างได้อย่างไรทั้งๆ ที่เราก็ทำเช่นนั้น

ความดีที่จะทำให้เป็นคนดีของสังคม

- การมีสัมมาคารวะ รู้จักเด็ก รู้จักผู้ใหญ่ อ่อนน้อมถ่อมตน
- รู้จักฟังความคิดของผู้อื่น
- รู้จักอดทน รอคอย และรู้จักยิ้ม

วิธีทำความดีส่วนใหญ่ก็รู้ๆ กันดีอยู่แล้ว หนังสือก็บอกได้เพียงวิธีทำ หากรู้แล้วไม่ฝึกเดี๋ยวก็ลืม คนเราไม่ได้เกิดมาแล้วดีหมดทุกด้าน ทุกอย่างต้องการเวลาและการฝึกฝน การมีสติใคร่ครวญเรื่องที่ต้องรับผิดชอบอย่างอดทน จะทำให้เราเป็นคนที่มีคุณภาพอย่างแน่นอน

หากทำผิดก็ให้ยอมรับและแก้ไข คำขอโทษต้องทำด้วยความจริงใจจึงจะมีคุณค่าและแก้ไขปัญหาได้

ความช่วยเหลือ

ความช่วยเหลือเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ **คนไม่รู้** ไม่ได้หมายความว่า **โง่** ความช่วยเหลือมี 2 อย่าง คือ ช่วยให้ง่ายขึ้น หรือ ช่วยให้ยากขึ้น

เราไม่ได้อยู่คนเดียวในโลก คนที่คิดหรือทำอะไรเพียงมุ่งหวังจะให้ได้ประโยชน์เข้าตัวเองมากที่สุดและให้คนอื่นน้อยที่สุดหรือไม่ได้เลย ก็จะอยู่ในสังคมอย่างไม่มีความสุข เมื่อกาลเวลาพิสูจน์สังคมจะกันเราออกมาช้าๆ สุดท้ายจะพบว่าตัวเองอยู่อย่าง

โดดเดี่ยว ไม่มีรอยยิ้ม ไม่มีเสียงหัวเราะ ไม่มีการให้ความสนใจ ตัวเราก็จะไร้ความหมายจนไม่มีใครมองเห็นเลย

ถ้าเราใจร้ายกับโลก โลกก็จะใจร้ายกับเรา แต่ว่าเมื่อพบกับคนใจร้ายก็ไม่จำเป็นต้องตอบโต้ด้วยความใจร้ายเพียงแต่พยายามอยู่ห่างเขาให้มากที่สุด เพื่อเราจะได้เจ็บปวดน้อยที่สุด เพราะบทเรียนของการทำความดีและบทเรียนของการเป็นผู้ให้บางครั้งผลที่ออกมาก็ไม่ได้สวยงามอย่างที่หวังเสมอไป

คนที่ไม่ต้องการแพ้เรา เขาจะไม่ฟังเหตุผลหรือคำอธิบายใดๆ ของเรา และอย่าได้เอาความรุนแรงมาแก้ไขปัญหา เพราะยังไม่มีใครทำได้เลย การเรียนรู้ข้อผิดพลาดและจุดอ่อนของตัวเอง ยอมรับและหาทางแก้ไข อย่าหนีความผิด อย่าหนีความจริง หากทำให้ใครเดือดร้อนก็อย่าลืมที่จะ **ขอโทษ** อย่างจริงใจ การพูดถึงคนอื่นในแง่ร้ายมันสนุกและง่ายกว่าการพูดถึงคนอื่นในแง่ดี

เกือบทุกคนเริ่มต้นจากศูนย์ จึงไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไรอีก ถ้าจะทำหรือลองเปลี่ยนแปลงเพื่อสิ่งที่ดีกว่า ไม่เสียกำลังใจกับสิ่งที่ไร้สาระ ทุกคนมีเรื่องราวมากมายที่ชีวิตต้องฝ่าฟัน

จงภูมิใจเมื่อต้องทำงานที่คนอื่นเห็นว่ายากและไม่อยากทำ หรือขอร้องให้ใครทำในสิ่งที่ตัวเองก็ไม่คิดจะทำ และคนเราไม่จำเป็นต้องสำเร็จเต็มร้อยไปเสียทุกเรื่อง สิ่งที่น่าภูมิใจที่สุดในชีวิต

ของคนคือ **สามารถดูแลตนเอง** ได้

ทำไมผู้หญิงจึงร้องให้เก่งกว่าผู้ชาย แต่ว่าเคยได้ยินบ้างไหมที่ว่าผู้หญิงมีความอดทนมากกว่าผู้ชาย หลายคนอาจมองว่าผู้หญิงตัดสินใจไม่เฉียบขาด แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่ เพียงแต่สไตส์การทำงานของผู้หญิงและผู้ชายนั้นต่างกัน เมื่อทำอะไรด้วยความสะใจ ความเสียใจมักจะตามมาเสมอ

ถึงแม้ว่าคนรอบข้างจะมองไม่เห็นความดีของเราในวันนี้หรือตายไปแล้วก็ยังไม่มีใครเห็นเลยก็ไม่แปลก อย่ากลัวที่จะปิดทองหลังพระ เพราะว่าการปิดทองหลังพระบางทีมันก็สนุกดี และช่วยให้ **พระ** งามทั่วทั้งองค์

ถ้าเราทำความดีเพียงเพื่อให้คนอื่นเห็นคุณค่า ตัวเราเองจะเหนื่อยที่สุด และบางทีการที่เราอยากมีค่ามากจนเกินไปก็อาจจะทำให้เรา **ไร้ค่า** ได้เหมือนกัน

คุณค่าของความดีที่ทำทุกอย่างมันไม่ได้หายไปไหน เราเป็นคนทำมันก็ติดอยู่ที่ตัวเราและจะขยายไปถึงคนที่ใกล้ชิดเรา จะมีความหมายที่ยิ่งใหญ่กับคนที่เป็นพ่อแม่เรา และจะเป็นมรดกมหาศาลสำหรับคนที่เป็นลูกเราและเป็นสมบัติติดตัวอย่างถาวรของเรา

คำสอนในพระพุทธศาสนาสอนให้คนทำบางอย่างและงด

เว้นบางอย่าง เพื่อบรรลุจุดหมายสูงสุดที่ถือว่า**ประเสริฐที่สุด**สำหรับมนุษย์

สาเหตุที่ทำให้คนตายได้ง่ายๆ คือ การกินไม่เลือก และการกินไม่ยั้ง มีไม่กี่คนที่มีคุณธรรมสูงพอที่จะ**สู้สินบนราคาสูงๆ**ได้ มีนักการเมืองกี่คนที่ไม่ได้ย้ายที่อยู่ ไม่ร่ำรวยขึ้น ไม่กินไม่โกง ทำงานเพื่อชาติ คนเช่นนี้หาได้ยากจริงๆ

มนุษย์ชอบล้อเล่นกับโชคชะตา จึงก่อกรรมก่อเวรกันอย่างไม่หยุดหย่อน เมื่อไรมนุษย์หรือประเทศชาติแข่งขันกันทำความเลว เมื่อนั้นมนุษย์และประเทศชาติก็มีแต่ความปั่นป่วนยุ่งเหยิง จนบางทีก็ถึงความล่มจมไปในที่สุด เรามาแข่งขันทำความดีกันมิดีกว่าหรือ

ความดี อย่าคิดว่าถ้าเป็นความดีแล้วจะทำได้เสมอไป ต้องพิจารณาดูก่อนว่าถึงเวลาที่จะทำหรือเปล่าหรือเหมาะสมกับคนนั้นหรือไม่ มิฉะนั้นความดีนั้นอาจจะกลายพันธุ์ไปเลยก็ได้ เป็นเหตุให้เป็นคนดีจริงๆ หรือเป็นคนดีโกงๆ

คนส่วนใหญ่ลดค่าตัวเองลงทุกวัน ชอบละเลยเรื่องกฎ กติกามารยาท ที่สังคมตั้งไว้เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยไม่สำคัญจึงไม่ค่อยมีใครทำตามกัน ทำให้ตัวเรา สังคมของเรา และโลกของเราเริ่มปั่นป่วน ดังนั้นอย่าลังเลที่จะ **กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง**

วิธีแก้ความวุ่นวายต่างๆ คือพยายามรักษากฎระเบียบและอยู่ในโลกนี้อย่างคนมีจรรยาบรรณ อย่าทำตามคนที่ทำผิดกฎ กติกา มรรยาทของสังคม

ถ้าคิดจะยกใครให้เป็นคนต้นแบบก็จงใคร่ครวญให้หนัก และถ้าคิดจะอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขจะต้องทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้คนอื่นทำตามอย่างด้วย

หมั่นเตือนตนเองไว้เสมอ ๆ อย่าหวังว่าเราจะเป็นคนดีที่สุดในโลก และจำไว้ด้วยว่าทุกคนรอบข้างเราก็ไม่มีใครดีที่สุดในโลก ยอมรับสิ่งที่เขาเป็น หมั่นตรวจสอบตัวเองและปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นทุกวัน ให้พรุ่งนี้ต้องดีกว่าวันนี้ ทำได้แค่นี้ก็มากแล้ว

อย่าปล่อยให้ความล้มเหลวผิดพลาดมาตอกย้ำและทำลายความมั่นใจที่จะก้าวต่อไป เมื่อล้มแล้วลุกไม่ได้ก็ต้องคิดที่จะคลานไปให้ถึงเป้าหมายให้ได้ด้วยใจของยอดนักสู้ เพราะอย่างไรก็ – – –

ถึงแน่ ๆ แต่ช้าหน่อยเท่านั้นเอง

แก้วแหวน

☼☼☼

คิดจะปีนภูผา แต่ก็มีปัญหากับจอมปลวก

มนุษย์สามารถทำอะไรได้ทุกอย่างขอเพียงตั้งใจมั่น คนที่ประสบความสำเร็จต้องมีความกล้า พร้อมที่จะทำในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้าทำ คนไม่มีทางล้มเหลวจนกว่าจะเลิกล้มความพยายาม หัวใจที่สู้ไม่ถอย ใจที่กล้าไม่กลัวนั่นซิยิ่งใหญ่กว่าสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น

วิธีเอาชนะความกลัวที่ดีที่สุดก็คือ **ทำสิ่งที่กลัวนั้นบ่อย ๆ** ถ้าล้มเหลวเพียงครั้งเดียวก็กลัวแล้วเลิกทำก็เท่ากับปิดกั้นเส้นทางแห่งความสำเร็จของตัวเอง แม้ว่าเส้นทางเดินชีวิตของเราจะไม่เหมือนใคร แต่เราก็มั่นใจว่าจะพยายามไปให้ถึงจุดหมายปลายทางให้ได้ ฝันให้ไกล ไปให้ถึง

ความสุข-ความสบาย

ความสุขอยู่ที่แต่ละคนจะให้คำจำกัดความเอาเอง คน

ตะวันออกโดยเฉพาะพุทธศาสนาเห็นว่าความสุขอยู่ที่ความสงบ แต่ความเห็นของคนตะวันตกเห็นว่าความสุขอยู่ที่การมีสิ่งต่างๆ ที่สนองตอบความต้องการของตนเอง หรือบางคนเพียงได้ทำสิ่งที่คนอื่นทำไม่ได้ก็มีความสุขแล้ว แต่บางคนได้ทำสิ่งที่คนอื่นทำได้ก็มีความสุขยิ่งแล้ว

ศาสนา หรือ ธุรกิจ

การตัดสินใจทางด้านธุรกิจบางครั้งก็มีเรื่องจริยธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะการทำทุกอย่างขององค์กรย่อมส่งผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้นการกระทำบางอย่างเป็นผลดีต่อองค์กรแต่เป็นผลเสียต่อผู้อื่น ซึ่งผู้บริหารจะต้องเลือกระหว่างต้นทุนที่จะเกิดขึ้นและผลตอบแทนที่จะได้รับจากการตัดสินใจนั้น

ดังนั้นจริยธรรมในทางธุรกิจไม่ใช่การบ่งชี้ว่าสิ่งใดถูกหรือผิด ซึ่งคนส่วนใหญ่ก็รู้ดีอยู่แล้วว่าการกระทำนั้นๆ ถูกหรือผิด แต่ว่าเมื่อเป็นผู้บริหารเกี่ยวข้องกับธุรกิจและผลประโยชน์แล้ว มักจะลืมไปหรือให้ความสำคัญน้อยเกินไป เมื่อมีผลตอบแทนเข้ามาเกี่ยวข้องก็มักจะลืมด้านจริยธรรมอยู่เสมอ โดยนำแต่ต้นทุนและผลตอบแทนเข้ามาเป็นหลักในการพิจารณาเท่านั้น

ในบางครั้งจึงเป็นการยากที่จะตัดสินว่า กิจกรรมหรือการดำเนินงานองค์กรถูกหรือผิดตามหลักของจริยธรรม

คุณธรรม – จริยธรรม

คุณธรรม หมายถึง สภาพคุณงามความดี

จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ หรือ การกระทำที่ควรประพฤติ

จริยธรรมทางธุรกิจ

ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีอำนาจ เป็นผู้กำหนดนโยบายแนวปฏิบัติและเป็นตัวอย่างให้กับผู้อื่นที่อยู่รอบข้างในองค์กร ในหน่วยงานหากผู้บริหารมีจิตสำนึกในการวางนโยบายและยึดแนวปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมย่อมจะส่งผลที่ดีระยะยาวทั้งส่วนตัวและส่วนรวม การดำเนินงานไม่ควรคำนึงถึงความถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น แต่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักคุณธรรมด้วย

การผสมผสานระหว่างเศรษฐกิจและจริยธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมนโยบายและการปฏิบัติของภาคธุรกิจ ในการสร้างความสำเร็จในการประกอบการอย่างมีความรับผิดชอบและช่วยสร้างความสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ระหว่างผู้ลงทุน ลูกจ้าง ลูกค้า ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

เมื่อต้องการความมั่งคั่งทำให้นักธุรกิจหาช่องว่างทางกฎหมายเอาเปรียบผู้ที่อ่อนแอกว่า เพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับ

ตนเอง จริยธรรมได้ลดความสำคัญลงไปหรือไม่มีเลยในนักธุรกิจบางกลุ่ม ก่อให้เกิดปัญหาในสังคมอย่างมากมาย

จริยธรรมในธุรกิจไม่ใช่จริยธรรมที่แตกต่างจากจริยธรรมทั่วไป ผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจควรใช้หลักของจริยธรรมอันเดียวกันกับที่สังคมยอมรับ กระตุ้นให้ผู้บริหารสนใจในความรับผิดชอบต่อสังคม

อำนาจ เป็นคำกลางๆ หมายถึงความสามารถของคนๆ หนึ่งทำให้ผู้อื่นทำตามความต้องการของตน ถ้าเป็นหน่วยงาน อำนาจของผู้นำคือความสามารถที่ทำให้คนในหน่วยงานทำตามความต้องการของตน

การใช้อำนาจที่มีคุณธรรม คือการใช้อำนาจที่ไม่ใช่เป็นเรื่องเพื่อประโยชน์หรือความยิ่งใหญ่ของตนอย่างเดียว แต่เพื่อประโยชน์ของผู้อื่นด้วย อำนาจจึงเป็นได้ทั้งมีคุณธรรมและไม่มีคุณธรรม

จุดอ่อน หรือ จุดแข็ง

คนส่วนใหญ่จะรู้สึกว่าจุดอ่อนเป็นเรื่องที่ไม่ดี ไม่น่าสนใจ แต่ความจริงแล้วทั้งจุดอ่อนและจุดแข็งก็มีประโยชน์เหมือนกัน อยู่ที่ผู้ใช้ต่างหากว่า ตอนไหน กับใคร ต้องใช้จุดไหนต่างหาก **มีแต่ตัวตลกเท่านั้นที่ทำได้ทุกอย่าง แต่ไม่ได้ดีสักอย่าง**

คนทำงานเป็น ก็คือคนที่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้เก่ง ถูกต้อง รวดเร็ว ในการทำงานจะต้องมีปัญหาเกิดขึ้นเรื่อยๆ บางที เรื่องเล็กนิดเดียวที่บ้านยังต้องแก้ปัญหาให้ดีเลย แล้วการทำงานที่ยิ่งใหญ่ของบริษัทห้างร้านหรือในโรงงาน ก็ยิ่งจะมีปัญหาทั้งเกี่ยวกับงานและเกี่ยวกับคน

สาเหตุของความเดือดร้อน

ความเดือดร้อนทั้งหลายเกิดขึ้นเพราะการขาดวินัย ใจมักง่าย ป้ายความผิด คิดเห็นแก่ตัว หรือเหยียบเรือสองแคม และคนส่วนใหญ่ก็ไม่รู้ว่าตนเองอยู่ในจุดไหน ไม่ค่อยมองเข้าหาตัวเองเพื่อแก้ไขมักจะมองออกไปที่คนอื่น และมุ่งที่จะแก้ไข ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงผู้อื่นเท่านั้น

การแก้ปัญหา

องค์กรประกอบด้วย ภารกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ นักบริหารเป็นผู้ที่ทำงานให้สำเร็จได้โดยอาศัยผู้อื่น ดังนั้นในการทำงานต้องนึกถึงผู้อื่นด้วยไม่ใช่นึกถึงแต่ตนเอง เป็นผู้มองการณ์ไกล มีความเชี่ยวชาญจัดการงานดี และมีมนุษย์สัมพันธ์ดี ผูกใจคนได้ สามารถพึ่งพาอาศัยคนอื่นได้ ความเสี่ยง ความยืดหยุ่น เป็นหัวใจสำคัญที่ผู้บริหารต้องทบทวนอยู่เสมอ หลักการแก้ปัญหา

อย่างง่ายๆ คือ

1. เอาความชอบของตัวเองออก เอาความชอบของส่วนรวมเข้ามาแทน
2. ดูความจำเป็นของเขา ไม่ใช่ดูแต่ความพอใจของเราอย่างเดียว

สิ่งที่พบบ่อยๆ คือวิธีแก้ปัญหาแบบนอกระบบ ผิดจากหลักการที่เคยทำมา หรือผิดจากแนวทางที่ยึดถือซึ่งมักจะเป็นทางแก้ที่ดีที่สุด เช่น การแข่งขันจะทำให้แต่ละคนต้องทำได้ดีที่สุด มีประสิทธิภาพที่สุด

การทำงานย่อมมีปัญหาอยู่บ่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจการงานอะไร งานเล็กหรือใหญ่ก็เกิดปัญหาได้ทั้งสิ้น หากแก้ปัญหาไม่สำเร็จงานนั้นๆ อาจจะสะดุดหยุดอยู่ หรือสะดุดหยุดยั้งไปเลยก็ได้ จงให้ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น อย่าด่วนโกรธและติเตียนเขาแล้วท่านจะชนะใจตนเอง ซึ่งหมายความว่าชนะใจคนอื่นด้วย

ผู้บริหารจะต้องสามารถแก้ปัญหาให้ผู้ร่วมงานได้รวดเร็วเท่าไรก็ย่อมเป็นการดีเท่านั้น เป็นหนทางให้การทำงานก้าวไปสู่ความสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว การทำงานที่จะให้ผลดีจริงๆ ต้องให้ได้ทั้งงานและน้ำใจคน แต่ถ้าจะต้องเลือกก็จงเลือกเอางานเถิด ประโยชน์ของส่วนรวมย่อมมีความสำคัญกว่าบุคคลหรือคณะบุคคล

ใดๆ ทั้งสิ้น

เบื้องหลังคนเก่งมักจะมีคนเก่งอีกคนหนึ่งเสมอ อย่าเห่อเหิมเกินวาสนา และเมื่อได้เป็นใหญ่เป็นโตก็ต้องระวังสันดานเดิมให้มากมิฉะนั้นจะเสียคน ไม่มีอะไรที่คนทำไม่ได้ทั้งในทางดีและทางเลว

โบราณกล่าวว่า คนมีความสุขบริบูรณ์กำลังความเพียรมักลดหย่อนจนกลายเป็นคนสิ้นกำลังใจที่จะต่อสู้กับสิ่งที่ต้องสู้ ความประมาทนั้นไม่เพียงทำให้ตนเองต้องรับเคราะห์ ยังพาให้คนอื่นต้องล้มตายเดือดร้อนไปด้วย

ความสำเร็จของคนบางคนไม่ใช่ประกาศนียบัตรที่มาแขวนข้างฝาห้อง แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถทำเงินไปฝากไว้ในบัญชีธนาคารได้มากแค่ไหน การถือสุจริตเป็นที่ตั้งจึงเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตเพราะไม่ว่าใครย่อมไม่พอใจที่ถูกโกง

เงินของคนอื่นคือกุญแจไขสู่ความสำเร็จทางการเงินของเราเพียงเราผสมผสานเงินของคนอื่นกับความเพียรพยายามของเรา จากนั้นก็เติมความใฝ่ฝันด้วยหลักการที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพแล้วมาเป็นคนกำกับการเงินนั้น

ถ้าอยากรวยของทุกอย่างห้ามทิ้ง ต้องใช้ทำประโยชน์ให้ถึงที่สุด **ไม่มีสิ่งใดไร้ค่าสำหรับผู้มีปัญญา** จะใช้อะไรสักอย่างต้อง

ใช้ให้มันคุ้มค่า ยิ่งของที่เราได้มาด้วยความยากลำบากยิ่งต้องใคร่ครวญให้มาก

ชีวิตของเรานี้เต็มไปด้วยการเสี่ยง ถ้าเสี่ยงน้อยก็ได้ผลน้อย ถ้าเสี่ยงมากก็ได้ผลมากขึ้นตามส่วน ผลที่ได้นั้นอาจเป็นได้ทั้งทางดีและทางร้าย แต่ว่าเมื่อมีชีวิตก็ต้องมีการเสี่ยง คนที่ตกลงใจทำอะไรไม่ได้นั้นคือคนไม่กล้าเสี่ยง การเสี่ยงที่ดีที่สุดก็คือการเสี่ยงที่ได้เตรียมการอย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ถ้าทำได้อย่างนี้ก็ไม่ค่อยพลาด

อุปสรรคยิ่งใหญ่ที่ขวางกั้นตนเองจากการบรรลุเป้าหมายก็คือ **ข้อจำกัดที่เรากำหนดให้ตัวเอง** ความจริงแล้วสิ่งที่เราสามารถทำได้นั้นไร้ขีดจำกัดจริงๆ สำหรับผู้ที่หวังความก้าวหน้ากว่าผู้ร่วมงานจะต้องทำคือต้องทำงานมากกว่าผู้อื่นอย่างน้อย 10% เสมอ ความเข้มแข็งเป็นพื้นฐานที่ทำให้เราเริ่มนำหน้าคนอื่น

โอกาสมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง คนที่มีความคิดสร้างสรรค์จะเห็นโอกาส เพราะเขาจะเห็นในสิ่งที่คนอื่นไม่เห็น ความสามารถจะได้ผลน้อยถ้าขาดโอกาส

การหาโอกาสคือการมองสิ่งต่างๆ ด้วยมุมมองที่แตกต่างจากมุมเดิมของตัวเองและผู้อื่น โอกาสรอทุกคนอยู่ตลอดเวลา เพียงแต่เรายังไม่รู้ว่าโอกาสนั้นคืออะไร เพราะสิ่งที่เหมาะสม

สำหรับคนหนึ่ง อาจเป็นสิ่งที่อีกคนหนึ่งไม่ถนัด ชีวิตให้โอกาสเต็มที่แก่ทุกคนเสมอ เพียงตั้งใจหาโอกาสก็จะเห็นโอกาสที่ไม่เคยคิดว่ามีอยู่มากมายเสียจนต้องเลือกโอกาส

โลกเวลานี้มีหนทางสำหรับคนมีกำลังใจสูงเท่านั้น ในโลกนี้สิ่งที่เราได้มาโดยง่าย – – –

ก็เพียงสิ่งที่ไร้ค่า เท่านั้น

ผู้จัดทำ โครงการพบกันครึ่งทาง

ขอเอกสารได้ที่ ผู้จัดทำโครงการพบกันครึ่งทาง
9 สุขุมวิท 42 กทม. 10110
โทร. 0-2739-3571, 0-1833-2636,
0-9882-4439
และ โทรสาร 0-2391-8699

พิมพ์ที่โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. 0-2215-3612, 0-2218-3563-4
นางศรินทิพย์ นิมิตรมงคล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พฤศจิกายน 2545
4508-200/100,000(2)
http://www.cuprint.chula.ac.th

